

ਅਰਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਂਗਵਾਨ ਜੇ.

ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਰ

CRA-S ਨੰ.1772-SB-2004

16 ਜੁਲਾਈ, 2019

A. ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860—S.306—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ

ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ-ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ। 1000/- ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਲਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ-ਕਿਹਾ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਫਲਾਈ ਓਵਰ ਬ੍ਰਿਜ ਨੇੜੇ ਮਿਲੀ ਸੀ-ਜੇਬ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਮੌਤ ਦਾ ਨੋਟ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ। (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) - ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਸੀ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਕਿਹਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਫ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। -ਇਸ ਲਈ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8 ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ 'ਚ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 28)

B. ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਕਸਾਉਣਾ- ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਬਤ ਕਰੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 23)

ਦੀਪਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਜੋਗਿੰਦਰ ਪਾਲ ਰਾਤਰਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਰਵਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਂਗਵਾਨ, ਜੇ. ਓਰਲ

(1) ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ-ਕਮ-ਫਾਸਟ ਟ੍ਰੈਕ ਕੋਰਟ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ 31.8.2004 ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਅਧੀਨ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਨੰ.22 ਮਿਤੀ 22.4.2000 ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,000/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। /34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ ਥਾਣਾ ਜੀ.ਆਰ.ਪੀਜ਼, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ 4.11.2004 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(3) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 22.4.2000 ਨੂੰ 14.10 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜੀਆਰਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਫਲਾਈ ਓਵਰ ਬ੍ਰਿਜ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੌੜ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਏਐਸਆਈ ਰਘਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਇਕ ਪਾਕੇਟ ਡਾਇਰੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ 'ਚ ਮੌਤ ਦਾ ਨੋਟ ਦਰਜ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਥਾਣਾ ਥਰਮਲ, ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਪਤਨੀ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਤੰਗ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਲੈ ਕੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕਰ ਕੇ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਇਆ। ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 18.12.2000 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ.

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਨੱਥਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ।

ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ, ਜੋ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਭੈਣ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿੰਡ ਰਾਮਪੁਰਾ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। 22.4.2010 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਗਾਲੀ-ਗਲੋਚ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੱਲਦੀ ਰੇਲਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਲਿਖ ਕੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ।

(6) ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:-

“ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ ਉਰਫ ਸੁੱਖੀ ਵਾਸੀ ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਬੁੱਗਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ। ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 10/12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਹੈ। ਵਲੰਟੀਅਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਲੜਕਾ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਪਿਛਲੇ 6/7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਲ 1999 ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ, 2000 ਵਿੱਚ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀਆਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ PW7 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਸੁਖਪਾਲ ਕੌਰ ਉਰਫ ਸੁੱਖੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਲੜਕਾ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਪਿਛਲੇ 10/12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ 6/7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਮੇਤ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ, ਜੋ ਕਿ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ7) ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਭਾਵ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8 ਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਗਵਾਹ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੌਰ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲ ਗੱਡੀ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਭਗਤ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 22.4.2000 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਓਵਰ ਬ੍ਰਿਜ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਟਰੇਨ ਦੇ ਇੰਜਣ ਦਾ ਇੰਜਣ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਟਰੇਨ ਦੀ ਲਪੇਟ 'ਚ ਆ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(10) ਪੋਸਟ ਮਾਰਟਮ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਡਾ: ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਰੇਲਵੇ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ PW6 ਦੇ ਐਸ ਆਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਮੌਤ ਨੋਟ Ex.PK/2 ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 'ਦਾਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਓਵਰ-ਰਾਈਟਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ PW5 ਦੇ ਐਸ ਆਈ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ PW6 ਦੇ ਐਸ ਆਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ

ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

(13) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਮੌਤ-ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਹੈ।

(14) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(15) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਸ. ਐਸ. ਫੀਨਾ ਬਨਾਮ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ' ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

"xxx xxx xxx xxx

28. ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ।

29. ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ, ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤਿ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਲੋਕ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

30. ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਪਟਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਿੱਟਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ

ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

31. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(16) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ, **ਅਮਲੋਦੂ ਪਾਲ @ ਝਾਂਟੂ** ਬਨਾਮ **ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'**², ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ **ਰਾਜੇਸ਼** ਬਨਾਮ **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ'**³, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਅਮਲੋਦੂ ਪਾਲ @ ਝਾਂਟੂ ਦੇ ਕੇਸ** (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।

(18) ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭੜਕਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ।

(19) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਆਪਣੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ**⁴ **ਐਮ. ਅਰਜੁਨਨ** ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"xxx xxx xxx xxx

(8) ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹਨ: (i) ਉਕਸਾਉਣਾ; (ii) ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ

22010 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਥਿਕ) 643

32019 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਅਪਰਾਥਿਕ) 847

42019 (2) SCC 219

ਵਿੱਚ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਬੂਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ/ਉਕਸਾਉਣ ਦੇ ਤੱਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(9) ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, MO1-ਪੱਤਰ ਅਤੇ PW-1 ਤੋਂ PW-5 ਦੇ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਕਸਾਉਣ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। - ਮ੍ਰਿਤਕ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕੁਝ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੈਰਾਥ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤੱਤ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

(20) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸੈੱਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਭਾਵ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਭੈਣ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ PW7 ਅਤੇ PW8 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ PW15 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਸੀਮਾ ਸ਼ਾਰਦਾ, ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਐਫ.ਐਸ.ਐਲ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(23) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ

ਖਿਲਾਫ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ।

(24) ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦਾ ਝਗੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ, ਜੋ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ (ਪੀਡਬਲਯੂ7) ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੀਮਾ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(25) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.8 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਉਰਫ ਜਸਵੀਰ ਕੌਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਦੀ ਭੈਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(26) **ਐਸ ਐਸ ਡੀਨਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਉਹ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(27) ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਪ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਕਾਰਨ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੀ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੱਸੇ, ਨੂੰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ PW7 ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ। ਇਸ ਲਈ, **ਰਾਜੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ , ਧਾਰਾ 306 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੈਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ।

(28) ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.8 ਦੋਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੁਲਵੰਤ ਕੁਆਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਆਦਤ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ

ਕਸ਼ਮੀਰ ਕੌਰ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306 ਆਈਪੀਸੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(29) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ-ਕਮ-ਫਾਸਟ ਟ੍ਰੈਕਟ ਅਦਾਲਤ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 31.8.2004 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਬੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ